

ДО ЕДИН ПИСАТЕЛ: КАКВО ДА НАПРАВИМ ЗА МИРА В СВЕТА ПРЕЗ ТАЗИ ГОДИНА

В своето обширно писмо Вие сами сте благоволили да дадете отговор на поставения въпрос - отговор, който мога лесно да разбера, но трудно мога да приема. Вие казвате: нека по въпросите на мира в света се срещат и взимат решения не министрите на различните държави, а по няколко души от всяка страна, избрани непосредствено от народа. Вие сте убеден, че по този начин войната ще бъде избегната и ще се установи траен мир. А аз Ви питам, кой ще ръководи тези избори, ако не същите тези министри? И следователно, кой друг би могъл да бъде избран, освен самите те или техни съмишленици? Ако бяхте казали: нека да се повика свещеник, да се извърши водосвет на мястото, където ще се решават въпросите на мира, да осени това място със знака на Христовия кръст, да го прекади с тамян и след това да започнат обсъжданията и преговорите, Божиите народи в света биха разбрали Вашето предложение като оправдан призив към Всесилния Творец (а политическите миротворци - може би като нещо неуместно). Но не е ли по-добре да оставим всеки разумен човек да прави онова, което го учи духът, а аз и Вие, и много други, които нито избират, нито биват избирани, да се запитаме: какво да направим ние през тази година за благословения мир между хората? И ако така поставим въпроса, аз пак ще се върна към онези три неща, с които православният свещеник често влиза в домовете на хората, а те са: вода, кръст и тамян. Водата - сълзи, кръстът - вяра, тамянът - молитва. Със сълзи да се умием от греховете на старата година, с вяра да оживим своите души и да ги устремим към светите Небеса, и с молитва да измолим от Господа онова, което е необходимо за нас и за всички наши братя на тази планета, следователно и мир между хората.

Вие знаете, че през тази година расте и дава плод пшеницата, посята през миналата. Така и цялото наше зло, посято през миналата година, ще порасне и ще даде плод - проклет плод, ако не го изкореним и не посеем вместо него добро семе. За да не бъде новата ни година като старата, та дори и по-лоша. В духовен смисъл изкореняването на злото семе и посяването на доброто се нарича покаяние. „Покаяние“ е началната дума в Евангелието. „Покайте се“ са първите слова на мълчаливия йордански пророк, Кръстителя Христов. Покайте се и вярвайте в Евангелието - е първата Христова проповед. И едва след като три години е наставлявал своите ученици в пътя на всички добродетели, Господ им е открил тайното учение за мира. Това ви казах - казва Той, - за да имате в Мене мир...Мир ви оставям; Моя мир ви давам. А това означава, първо, че човекът е от Бога и е дар Божи и второ, че мирът идва накрая като венец и плод на много нравствени усилия и на всички останали добродетели - на върха на стълбата, чието първо стъпало е покаянието. Първо мир в душите на хората и след това между тях. Кой би знаел това, ако то не беше открито в Евангелието? Първо мир с Бога и едва тогава мир с хората. Ясно че мир може да има само ако човек не гледа на човека през въздуха, а през Христос. Ясно е също, че всеки жив човек може да допринесе за мира в света и да бъде сътрудник на конгресите за мир, без дори да се помръдне от мястото си, оставайки непознат за всички освен за Бога.

Нека провидението ни дарува колкото е възможно повече такива тай-сътрудници на мира между чедата Божии, които имат един праотец на земята и един Отец на небето.